

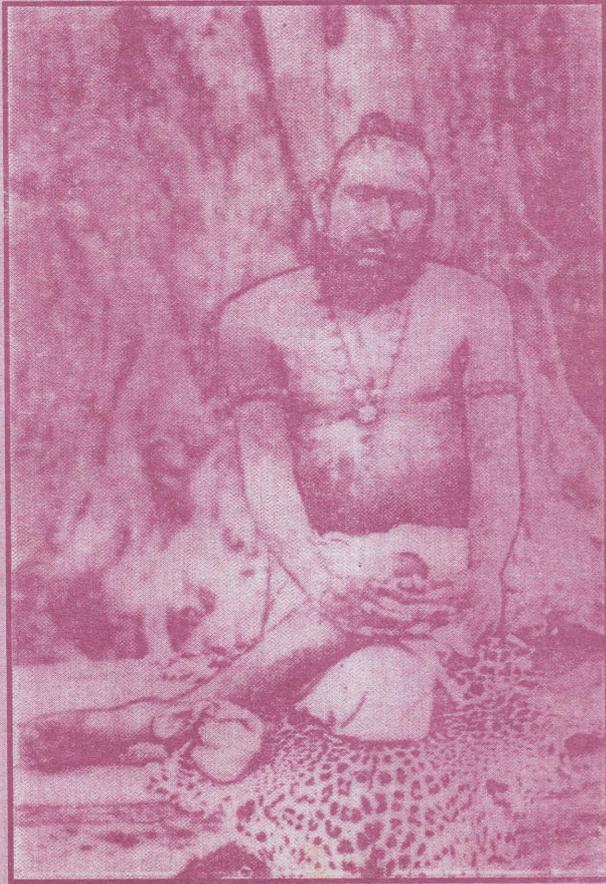
தீபம்:வி

ஆத்மஜோதி

ஒளி : 07

ஆத்மீக மாத சஞ்சிகை

கார்த்திகை : 2005

நயினை
ஸ்ரீலக்ஷ்மி முத்துக்குமார சுவாமியார்

Basel மாநகரில் **BASEL SPT** ரவி

கடையின் மாபெரும் விற்பனை

**ருவ்ராகரீக புடவைகளின்
சரம்ரஜ்யம்**

Modern ஆடைகள் பஞ்சாபி வகைகள்

சேட சூட VCD,Audio CD,DVD,Rice cooker

அனைத்தும் மலிவு விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

நவீன தெரிவுகளுக்கும்

நீங்கள் நாடவேண்டிய

தன்னிகரில்லா

புடவை மாளிகை

Basel SPT Jewellers

மங்கையர் உள்ளங் கவர்
ருகைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள

ருடவேண்டிய ஸ்தரபுரம்

பவுண்
மிக மிக
மலிவு விலையில்

இடம்: Basel ரவி கடைக்கு முன்பாக

Elisabethenanlage 9, 4051 Basel

தொடர்புகளுக்கு : 061 272 09 90, 079 356 22 78

உ
சிவமயம்

ஆத்மஜோதி
தாபிதம் : 1948

ARTHMA JOTHY

Est. 1948

ISSN 17039185

தீபம் : ஒளி
பார்திய வருடம்
கார்த்திகை
2005

உள்ளடக்கம்

பதிப்பாசிரியர்
நா. முருகையா
தியான
மணிமண்டபம்

1. மதங்களும் - மக்கள் சமுதாயமும் 02
2. தியானம் 06
3. தியானமலை 11
4. குகழி வாரியார் சுவாமிகள் 14
5. காமதகனம் 15
6. சீவவாக்கியர் 18
7. இந்நூல் 25
8. விநாயகர் விரதமும் பெரும்கரையும் 32

எழுத்தமைப்பும்
அச்சுப் பதிப்பும்
ஜய்ராம் பிறினரேஸ்

வெளியீடு
ஆத்மஜோதி
தியான
மணிமண்டபம்
ஏழாலை.

தொடர்பு முகவரி

நா.முருகையா,
ஊரெழு கிழக்கு,
சன்னாகம்.

பிரதி :- 30/=
வருட சந்தா :- 400/=
ஆயுள் சந்தா :- 3000/=

மதங்களும் - மக்கள் சமுதாயமும்

மனக்கவலையை மறப்பதற்கு மனிதர்களுக்கு உதவுபவை மதமும், தெய்வ நம்பிக்கையுமே என்பது பெரும்பாலோரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மையாகும்.

“மலர்மிசை ஏகினான் மாண்டி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடு வாழ்வார்”
என்றார் திருவள்ளுவர்.

“அன்பரின் அகமாகிய மலரில் வீற்றிருக்கும் கடவுளின் சிறந்த திருவடிகளை இடைவிடாமல் நினைக்கின்றவர், இன்ப உலகில் நிலைத்து வாழ்வார்” என்று இக்குறளுக்குத் தெளிவுரை எழுதியுள்ளார் டாக்டர் மு.வரதராசனார்.

“மதம் மனிதர்களுக்கு அபின்”, “மதம் மனிதர்களைச் சோம்பேறிகளாக ஆக்கிவிடுகிறது” என்று கூறுபவர்களும் உளர். பிரார்த்தனை ஒருவனைத் தன்னலவாதியாக ஆக்கிவிடுகிறது. தனது நலத்திற்காகச் சதா பிரார்த்தனை செய்யும் ஒருவனைப் பிறர் நலம் பற்றிச் சிந்திக்கவொட்டாமல் செய்கிறது மதம். மதச் சிந்தனைகளிலும், இறைவனை நினைப்பதிலும் செலவிடும் காலத்தை மக்கள் நலனுக்காகச் செய்யும் சேவைகளுக்குச் செலவிடலாம் என்று வாதம் புரிவார்கள் அவர்கள்.

இவை தவறான கொள்கைகள் ஆகும். மத அடிப்படையில் கட்டுப்பாடாக வாழ்பவன், தான் தனது என்ற அகந்தையை அகற்றிவிடுகிறான். மதமும் அது காட்டும் தன்னடக்கமும்தான் பிறவிப் பிணி அகற்றும் மருந்து. இன்பமும், துன்பமும் தான் பெறவருமே என்பது உண்மை. இதை உணர்ந்த ஞானி சமூக சேவையில் ஈடுபடாவிட்டாலும், சமுதாயத்திற்குப் பெரிய நன்மையைச் செய்கிறான். அப்படிப்பட்ட ஒரு ஞானியைப் பார்த்தாலே மனச்சாந்தி ஏற்படுகிறது. நல்லாரைக் காண்பதும் நன்று. அத்தகைய ஞானி ஆத்மநலனுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகத் திகழ்கிறான்.

எல்லாவற்றையும் பகவானிடம் ஒப்படைத்துவிட்டேன். நான் எதையும் செய்யப் போவதில்லை எனச் சொல்லி சோம்பி இருப்பவன் தன்னைத் தானே முட்டாளாகக் கிக்கொள்கிறான். தனக்கு உதவுபவனுக்குத்தான் கடவுள் உதவுகிறார். ஒரு மதவாதி கடவுளுக்குப் பயந்து தன் கடமையைச் செய்கிறான். தீமை செய்யத் தயங்குகிறான்.

எல்லா மதங்களும் செயலையும் சேவையையும் வலியுறுத்துகின்றன. “அன்பர் பணிசெய்ய ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால் இன்பநிலை தானே வந்தெய்தும் பராபரமே!” என்றார் தாயுமானவர்.

மனித வாழ்வு கடவுள் அளித்துள்ள ஒரு ஒப்பற்ற பரிசு. அது மனித உடல் செய்யும் புனித யாத்திரை என்கிறது கீதை. பற்றற்ற நிலையில் பணி ஆற்றுவோன் பகவானை நெருங்க முடிகிறது; சிரத்தையுடன் தன்னலம் கருதாது ஒரு பணியில் ஈடுபடுபவன் சிறந்தவனாகின்றான். ஏனெனில் அந்தப் பணிமூலம் அவன் பகவானை எல்லாவற்றையும் இயக்கி, எல்லாவற்றிலும் நிறைந்துள்ள இறைவனை வழிபடுகிறவன் ஆகிறான் என்கிறது அது.

சுவாமி விவேகானந்தர், ‘கர்மயோகம்’ என்ற தனது நூலில், “ஒருவன் வேத நூல் எதையும் கல்லாதவனாக இருக்கலாம். கடவுளை நம்பாதவனாக இருக்கலாம். அவன் வாழ்நாள் முழுவதிலும், ஒரு முறை கூட இறைவனைப் பிரார்த்திக்காதவனாக இருக்கலாம். இருந்தாலும், அவன் நன்மைகள் செய்பவனாக இருந்தால், பிறருக்காகத் தன் உயிரையும் தியாகம் செய்யத் தயாரானவனாக இருந்தால், அவன் ஒரு மதவாதி தனது பிரார்த்தனை மூலமும் தத்துவம் மூலமும் அடையும் நிலையை அடைபவனாகிறான் என்று எழுதியிருக்கிறார்.

எல்லா வேலைகளையும், அத்தகைய வேலைகளில் ஈடுபட்டிருப்போரையும் மூன்று பிரிவுகளாக அதாவது சாத்வீகம், ராஜசம் மற்றும் தாமசம் என்று பிரிக்கலாம் என்கிறது கீதை.

“ஓர் ஆணோ அல்லது பெண்ணோ மிகுந்த பக்தி சிரத்தையுடன் என்னை வழிபட்டுத் தன்னலம் கருதாமல் அவர்களது பணியில்

ஈடுபட்டால் அவர்கள் சாத்வீக குணம் உடையவர்கள் ஆவர். பொன் வேண்டும், பொருள் வேண்டும் அவற்றை நீ எனக்கு அருள வேண்டும் என்று என்னைப் பிரார்த்திப்பவர்கள் ராஜசகுணம் உடையவர்கள் ஆவர். மற்றவர்களுக்குத் தீங்கு நேர வேண்டும் என்று என்னிடம் பிரார்த்திப்பவர்கள் தாமச குணம் உடையவர்களாவர் என்று கிருஷ்ணன் சொல்வதாக பாகவதம் கூறுகிறது.

நியாயத்தையும், சமதர்மத்தையும் தான் கிறித்தவ மதமும் வலியுறுத்துகிறது. அதை விளக்கும் கதை இது.

“பணக்கார இளைஞன் ஒருவன் கிறிஸ்துவிடம் வந்தான். “பிரபுவே, நான் மோட்சசாம்ராஜ்யத்தை அடைய விரும்புகிறேன். அதை நான் எப்படி அடைவது? அதற்காக நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்று கேட்டான்.

‘உனக்கு எனது பத்துக் கட்டளைகள் தெரியுமல்லவா? அவற்றைப் பின்பற்றி நட. திருடாதே! கொலை செய்யாதே! என்றார் இயேசு.

‘எனக்குப் பத்துக்கட்டளைகள் தெரியும். நான் அவற்றைப் பின்பற்றுகிறேன். மனதறிந்து எந்தப்பாவமும் செய்ததில்லை நான். இருந்தாலும் எனது ஆத்ம தாகம் அடங்கவில்லை” என்றான் இளைஞன்.

இயேசு சொன்னார் ‘நீ பெரும் பணக்காரன். உன்னிடம் பல சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் விற்று விடு. அப்படி விற்பதால் வரும் பணத்தை ஏழைகளுக்குக் கொடு. அதன் பின் என்னை வந்து பார்.’

பெரும் பணக்காரனான அந்த இளைஞனுக்கு அவனது சொத்துக்களின் மீது அளவற்ற ஆசை. எனவே அவன் அவற்றை விற்க விரும்பவில்லை.

எனவே இயேசு சொன்னார். “ஓர் ஒட்டகம் ஊசிக்காதிற்
நுழைந்தாலும் நுழையலாம். ஒரு பணக்காரன் மோட்சத்தில் நுழைய
முடியாது.”

மக்கள் நன்மைக்காக சேவை புரிவது மகத்தானது. மக்கள்
சேவையே மகேசன் சேவையாகும். எல்லா மதங்களும் தன்னலமற்ற
புனிதமான சேவையையே வலியுறுத்துகின்றன.

“எங்கள் மதம் பெரியது, உங்கள் மதம் சிறியது” என்பது
போன்ற குறுகிய கொள்கைகள் கைவிடப்பட வேண்டும். உலகில்
நிலவுகின்ற எல்லா நல்லவையும் பெரியவையுமான கொள்கைகளையும்,
வருங்காலத்தில் மேலும் விரிவடையத்தக்க சிந்தனைகளையும் ஏற்றுக்
கொள்ள வேண்டும். கடந்த காலத்தைச் சார்ந்த நல்லவைகள்
அனைத்தும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். இருக்கின்றவற்றோடு, இனி
வருகின்றவற்றையும் சேர்த்துக் கொள்ளக் கதவுகளைத் திறந்து
வைத்திருக்க வேண்டும். மதங்கள் (இவற்றில் விஞ்ஞானமும்
சேர்த்துத்தான்) புதியனவற்றை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஒன்றை
மற்றொன்று வெறுப்போடு பார்க்கக் கூடாது. ஒவ்வொரு மதத்தினுடைய
கடவுள் கொள்கையும் ஒவ்வொரு மாதிரியானதாக இருக்கலாம்.
என்னுடைய வாழ்க்கையில் அநேக உன்னத ஞானிகளையும், உண்மை
யானவர்களையும் சந்தித்திருக்கிறேன். அவர்கள் கடவுளிடத்தில்
நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள், அதாவது நாம் நம்புகிற விதத்தில்
கடவுளை நம்பாதவர்கள். ஆனால் நாம் கடவுளைப் புரிந்து கொள்ளக்
கூடிய விதத்தைவிட அதிகமாகக் கடவுளை அறிந்தவர்கள். கடவுளைப்
பற்றிய தனிப்பட்ட கொள்கை ஒழுக்கவிதிகள், இலட்சிய மனிதன்
பற்றிய சிந்தனை எல்லாம் மதம் என்ற பெயரில் உருவாகியுள்ளன”
என்கிறார் விவேகானந்தர்.

“கடவுள் எங்கும் எதிலும் உள்ள. உலகம் முழுவதிலும்
அவனது சொருபம் தனக்கெனச் சேமித்து வைப்பது இன்பம் அல்ல.
அடுத்தவருக்கு உதவுவதே இன்பம். நிலையற்றதும் அழியக்கூடியதுமான
பொருள்களின் மீது பற்றுவைப்பதுதான் துன்பத்திற்கெல்லாம் வித்து.
பற்றற்ற நிலையே பரமானந்தம் தருவது” என உபநிஷத
வார்த்தைகளைப் பின்பற்றி வாழ்வதே உண்மையான மகிழ்வுட்டும்
மதம் ஆகும். மக்கள் சமுதாயத்துக்கு பயன் தருவது ஆகும்.

தியானம்

ஆத்மாவும் மனமும்

மனம்

இதனுடைய பரிபக்குவ நிலை அல்லது சாந்த நிலையே தியானம் என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகின்றது.

மனத்திற்குச் சாந்தியே இல்லை. மனம் அமைதியில்லாமல் கிடந்து அல்லாடுகிறது என்று நம்மில் பலரும் சொல்வதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம்.

கேட்டுக்கொண்டும் இருக்கிறோம்.

மனச்சாந்தி என்பது என்ன?

மனத்தின் சாந்தி நிலை என்பது என்ன? என்று உங்களிடம் பலரும் வினவலாம்.

மனத்தின் சாந்தி என்றழைக்கப்படுவது ஆத்மாவின் சாந்தியேயாகும்.

ஆத்மா என்றவுடன் ஏதோ புரியாத மொழியில் தியானத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளப் போகிறோம் என்று யாரும் எண்ணிவிட வேண்டாம்.

ஆத்மா எனப்படுவது ஜீவன் என்றும், உயிர் என்றும் சாதாரண வார்த்தைகளின் மூலம் விளக்கப்படலாம்.

இந்த உயிரின் அல்லது ஜீவனின் மன அமைதிதான் ஆத்மாவின் சாந்தி.

இதனை ஆத்ம சாந்தி என்றும் குறிப்பிடுவர்.

ஆத்மா அலை பாய்தல்

ஆத்மா என்று கூறப்படும் உயிர் அலைபாய்தல், ஒருவர் உடலுடன் இருக்கும்போதும் நிகழ்கிறது.

உடல் அற்றுத் தனியாகப் பிரிந்த நிலையிலும் ஏற்படுகிறது.

இறக்கும்போது அவனுக்குள் ஏற்பட்ட ஏதோ ஓர் ஏக்கம்தான், அவனை மனச்சாந்தி இல்லாமல் தவிக்க வைக்கிறது என்று சிலர் பேசுவதை நீங்கள் கேட்டிருக்கக் கூடும்.

உயிரோடிருக்கும் மனிதன் ஆழ்ந்த கவலையிலோ, துக்கத்திலோ மூழ்கியிருக்கும்போது மனத்துக்கு நிம்மதி இல்லை. மனம் 'திக் திக்' என்று அடித்துக் கொள்கிறது. மனம் பயப்படுகிறது.

மனம் சாந்தியில்லாமல் தவிக்கிறது என்று கூறுவதையும் நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம்.

இவ்வாறாக ஆத்மா அலை பாய்தல் எனப்படுவது, கண்ணுக்குப் புலனாகாத ஏதோ ஒன்றின் பரிதவிப்புகள்.

உண்மை நிலை என்ன?

இதற்கெல்லாம் அடிப்படையான உண்மை நிலை ஒன்று உண்டு.

'நான் சாந்தியில்லாமல் தவிக்கிறேன்' என்று எந்த ஒரு மனிதன் சொன்னாலும், அவனுக்கு அந்த 'நான்' யார் என்பதைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது.

நான் எனப்படுவது ஜீவன் என்றும், ஆத்மா என்றும் சொல்லப்படும் ஜீவாத்மா ஆகும். இந்த ஜீவாத்மாவுக்குத் தனித்த உருவம் எதுவும் இல்லை.

இந்த ஜீவாத்மா எனப்படுவது சூட்சும சரீரமுடையது என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன.

உருவமற்ற, சூட்சும உருவமுடைய ஜீவாத்மா என்று ஒன்றுக்கொன்று முரணான பாடங்களைக் கற்பிப்பதாக அமையக்கூடிய ஒன்றுதான் ஆத்மா.

இந்த ஆத்மா எப்போது ஜீவாத்மா ஆகின்றது என்றால், அது உடலுடன் இணையும் போதுதான்!

உடல் ஐந்துவகை பூதத் தத்துவங்களால் உருவானவை.

ஆத்மாவின் தன்மைகள்

தனியானதோர் ஆத்மாவிற்கு, முன்னர் குறிப்பிட்டதுபோல சாந்தியற்ற நிலைமை உண்டாவதே இல்லை. அது மனிதர்களின் மாயாவாதம்.

அதே ஆத்மா உடலுடன் இருக்கக்கூடிய வேளையில், அந்த உடலுக்குத் துக்கம், கவலை, சாந்தியில்லாத மனம் ஆகியவை உண்டாகின்றன.

எந்த உயிராவது தான் சாந்தி இல்லாமல் இருப்பதாக மனிதர்களிடையே வந்து சொன்னதுண்டா?

ஆனால், உயிருடன் இருக்கும் மனிதன், தான் சாந்தி இல்லாமல் இருப்பதாகத் தனக்கு நெருங்கியவர்களிடமெல்லாம் புலம்புவதுண்டு.

உடலிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட ஆத்மா, யாரிடமும் போய்ப் பேசுவதில்லை.

யாருடைய வார்த்தையையும் கேட்பதும் இல்லை. யாரையும் பார்க்கப் போவதுமில்லை.

ஆனால், இன்று ஆத்மாவைப் பற்றி அநேகவிதமான அபிப்பிராய பேதங்கள் எழுந்து விட்டன.

ஆத் மாவை ஆவி என்றும் ; அவை பேசுகின்றன, உட்காருகின்றன, செயலாற்றுகின்றன என்றும் சொல்லப்படும் கதைகள் உருவாகிவிட்டன.

இங்கே திரு நமக்கு முக்கியமில்லை.

யாருக்கு மனச் சாந்தியில்லாது போகும்?

உடலுடன் இருக்கும் மனிதனுக்கா?

உயிற்ற மனிதனுக்கா?

என்று ஆலோசித்துப் பார்க்கும்போதுதான் உடல் பெற்ற மனிதனுக்குத்தான் பிரச்சினைகள் வாயிலாக மனம் சாந்தியற்றுப் போகும் என்பது தெள்ளத் தெளிவாகிறது.

மனிதனின் ஏக்கம்

இந்த உலகில் பிறவி எடுக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனும் கவலையினால் கண்கலங்கி இருக்கும்போது-

துக்கத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும்போது-

பிரச்சினைகளினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும்போது-

வேதனையில் வெகும்பியிருக்கும்போது-

கலக்கத்தினால் கவிந்திருக்கும்போது-

அவனுடைய மனம் சலனமடைகிறது. சாந்தியை இழக்கிறது. சஞ்சலத்தை அடைகிறது.

அந்த நேரத்தில் எங்கே நிம்மதி? எங்கே நிம்மதி? என்று புலம்பியழுது சோக ராகம் பாடுவனாக உள்ளான்.

சாந்தியை விரும்பும் மனிதன்

இரவு என்று ஒன்று இருப்பதைத் தெரிந்ததாலேயே பகல் விரும்பப்படுகிறது.

துக்கம் இருப்பது அறியப்பட்டதாலேயே சுகத்தை மனம் தேடிவலைகிறது.

அதேபோல துயரில்லாத, பரிபூர்ண சாந்தியை ஒரு காலகட்டத்தில் மனிதன் அனுபவித்ததன் காரணத்தினாலேயே-

சாந்தியற்ற நிலைமை எது என்று அவனுக்குப் புரிகின்றது.

தனக்குப் பரிபூர்ண நிம்மதியும், மன ஓய்வும் தேவைப்படும் ஒருவன்தான் சாந்தியை விரும்புகிறான்.

ஆத்மாவும் மனமும்

இந்தக் காலகட்டத்தில் நீங்கள் ஒன்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியத்திலும் அவசியம் ஆகும்.

ஆத்மா எனப்படுவதன் எதார்த்தமான சுபாவம் மனத்திற்கும் ஏற்படும் சாந்தி.

எதார்த்தமில்லாத மாறுபாடான சுபாவம் எனப்படுவது மனத்திற்கு சாந்தி ஏற்படாத நிலைமை.

உண்மையில் மனம் என்பதுதான் என்ன?

மனம் எனப்படுவது ஆத்மாவுடைய திடமான நம்பிக்கையின் மறுபெயராகும்.

இவ்வாறு நாம் சொல்லும்போது ஆத்மா வேறு மனம் வேறு என்று நினைக்கும்படியாக உள்ளது. இதனை உண்மை என்றே வைத்துப் பேசுவோமானால்,

மனம் எனப்படுவது இந்த ஸ்தூல உடலின் ஒரு பாகம் என்றுதான் கருதப்பட வேண்டும்.

தியான மாலை

1. ப்ரம்மம் ஒன்றே என்று திடமாக நம்ப வேண்டும்.
2. நான் என்பது இந்த அழியக்கூடிய சரீரம் இல்லை.
3. நான் என்பது இதயத்துள் இருக்கும் ப்ரம்மமே என்று திடமாக எண்ணவேண்டும்.
4. தியானம், ஜபம் மூலமே மன நிம்மதி, ஆன்மீக உயர்வு உண்டு என்ற எண்ணம் வேண்டும்.
5. தியானம், ஜபம் முறைகளை மாற்றுவது தவிர்க்கவேண்டும்.
6. தியான சமயம் தூக்கம் வரலாம், இது பெரிய தடை.
7. தியான சமயம் மனக்கோட்டை கட்டும் பழக்கம் கூடாது. உஷாராக இருக்கப் பழக வேண்டும்.
8. தியானம் ஜபம் முறைகளுக்கு குடும்பம் சுமையாகாது.
9. தியான சமயம் வயிறு காலியாக இருப்பது நல்லது.
10. பத்மாசனம் தியானத்துக்கு உகந்த நிலை.
11. ப்ராணாயாமம் பயிற்சியும் தேவை. இதைப் பழகவேண்டும்.
12. ஆழ்ந்த தியான நிலையை அடைய முயற்சிக்க வேண்டும்.
13. ஓம் என்று எழுதி அதன் மீது தாரணை செய்வது சிறந்தது.
14. இஷ்ட தேவதை மீதும், தீப ஒளி மீதும் தாரணை பழகலாம்.
15. தியான அனுபவங்களை, இஷ்ட மந்திரத்தை மற்றவரிடம் கூறுவது கூடாது. விளம்பரமும் சரியாகாது.
16. ஆழ்ந்த தியான நிலையில் பிரகாசமான ஒளியையும் தரிசிக்கக்கூடும்.
17. தியானம் முன்னேறினால் இஷ்ட மூர்த்தி உருவம் ஒரு சிறிதளவாவது வரவேண்டும்.
18. தியானத்திற்குப் பொறுமை மிக அவசியம்.
19. பேசுவதைக் குறைத்து விடுவது நல்லது. மௌன விரதம் ஆன்மீக உயர்வுக்கு உதவும்.
20. மற்றவர் உதவியை நாடுவது மனதின் தன்மை. இதை சுயசோதனை மூலம் தவிர்ப்பது நன்மை தரும்.

21. முன்கோபம், சிடு—சிடு முகம் முற்றிலும் தவிர்ப்பது தியானம் பயிற்சி செய்ய உதவும்.
22. நாயின் வெறி பிடித்த குணம் மனதில் சிலசமயம் வரும். ஏதாவது உயர்ந்த ஆன்மீகப் புத்தகம் படிக்க, மனம் அடங்கும்.
23. ஆசைகள் பந்தத்தையே தரும். ஆசைகளைக் குறைக்க முயற்சிக்கவேண்டும்.
24. வாக்கில் சத்தியம் இல்லாவிட்டால் தியானத்தில் பலன் கிட்டுவது தடைப்படலாம்.
25. உயர்ந்த கருத்துக்களைக் கொட்டை எழுத்தில் எழுதி கண்கள் பார்வையில் வைப்பது மனதை அடக்க ஒரு வழி.
26. மற்றவரை வெறுத்தால் அவர் இவரையும் வெறுப்பார்.
27. நல்ல எண்ணங்களையே மற்றவர் மீது செலுத்த வேண்டும்.
28. தியானத்தின் நோக்கம் எண்ணங்களைக் குறைப்பதே.
29. பலன்களை எதிர்பார்த்து தியான, ஜபம் செய்வது சரியாகாது.
30. மனதில் அமைதி, சந்தோஷ நிலை, ஆரோக்கிய உடல் இவைகள் வந்தால் தியானத்தில் முன்னேற்றம்.
31. நோயில் உடல் வருந்துவதும் ஒரு தபசு என்றே உபநிஷத் கூறுகிறது.
32. நோய் கண்ட சமயம், மற்றச் சிந்தனையை விட்டு, ஜபிப்பது நோயிலிருந்து சீக்கிரமாக ஆரோக்கியம் பெற உதவும்.
33. தீயவரின் சேர்க்கையை முற்றிலும் தவிர்ப்பதே நன்மை தரும்.
34. தெய்வ நம்பிக்கை இல்லாதவரிடம் தெய்வம் உண்டு என்று வாதம் செய்வது தேவையற்றதே.
35. ஞானி, முனிவர்களின் போக்கை விமர்சனம் செய்வதால் சக்தி வீணாகும்.
36. மாமிச உணவு உட்கொண்டு தியானம் செய்வது பொய்யானதே என்பது மஹான்களின் கருத்து.
37. மது அருந்தி தியானம் செய்வது என்பதும் பொய்யான வேஷம்.
38. தியானம் தடைப்பட்டால் சுயசோதனை மூலம் தன்னைத் திருத்திக் கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும்.

39. கல்வி ஆணவம், உடல் வலிமை ஆணவம், உடல் அழகு ஆணவம், செல்வ ஆணவம், பதவி ஆணவம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்வதும் அவசியமாகிறது.
40. கண்கள் பொய்யானவைகளை மெய்ப்போல் காட்டும். இதை அறிவதே விவேகம்.
41. பொய்யான உலகத்தை மெய்ப்போல் காட்டுவதே மாயை.
42. ஆத்மா தன் மாயையால் தன்னையே மறைத்துக்கொள்கிறது.
43. தினமும் இஷ்ட மந்திரத்தை எழுதுவது மனதை அடக்க ஒரு சிறந்த வழி.
44. மற்ற மத சம்பிரதாயங்கள், வழிபாடு முறைகளை விமர்சிப்பது தியானத்துக்குப் பெரியதடை.
45. அசையும், அசையாத பொருள் எல்லாம் ப்ரம்மம் என்பதே தியானத்தின் நோக்கம்.
46. ஓம் என்ற ப்ரணவ மந்திரம் மீது தியானம் செய்வது ஒரு சரியான பாதை.
47. குரு மூலமாக உபதேசம் பெறுவது நலம்.
48. உலகம் பலதரப்பட்டது. ஒருவர் சொல்வதுபோல் மற்றவர் கேட்கவேண்டும் என்ற நியதி இல்லை.
49. நான் பிரம்மமாகவே இருக்கிறேன் என்ற பாவனை வரும் வரை தியானம்.
50. உலகம் முற்றிலும் பொய்யானது என்ற எண்ணம் திடமாக இருந்தால் தியானம் செய்வது சுலபம்.

ஓம்

தொகுப்பு :-

செயலாளர்
சோதிமுர்த்தி
சிவலிங்க யேந்திரா. கிலங்கை

குகமீ வாரியார் சுவாமிகள்

ஆவிகள் அனைத்து மாகி அருவமாய் உருவ மாகி
 முவகை கியற்கைத் தான முலகா ரணம தாகும்
 தேவர்கள் தேவன் யோகின் செயல்முறை காட்டும் என்னில்
 ஏவர்கள் காமம் கன்றித் தொன்மைபோல் திருக்கும் நீரார்.

சிவமூர்த்தியின்பால் பற்பல நலன்களைப் பெற்ற தக்கன்
 “உழ்வினை வயப்பட்டுச் செய்ந்நன்றி மறந்து சிவமூர்த்தியை நிந்தித்து
 ஒரு பெரும் வேள்வியைச் செய்ய, அச்சிவாபராதி ஆகிய தக்கன்பால்
 சேர்ந்து இன்பத்தை நல்குதற் பொருட்டு எம்பிரானார்
 திருவுளங்கொண்டார். 14

சூரபன்மனுக்கு அளவில்லாத ஆற்றலை நல்கியதும், அமரர்கள்
 அணுகுதற்கரிய நிலையில் சனகாதிகளுக்குச் சிவயோக நிலையைக்
 காட்டிக் கொன்றை சூடிய குன்றவில்லி உயிர்களுக்கு இன்னலை
 விளைவித்ததும் என்னென்று ஆராய்ந்து நோக்கின், பேரருள்
 பெருக்கேயன்றி பிறிதொரு செயலும் உண்டோ? முக்கட்பெருமான்
 முனிவருக்கு உணர்வு காட்டும் மோனத்தினின்றும் நீங்கி இமயவரை
 ஈன்ற எம்பெருமாட்டியை மணந்து கொள்ளுமேல் படைத்தற் தொழில்
 இனிது நடைபெறும். உமாமகேஸ்வரர்பால் இனி ஒரு குமரன்
 தோன்றுமேல் சூர்முதல் அவுணரை அழித்து இன்பமுண்டாக்கும்.

உலகமெல்லாம் இனிது நிகழுமாறு ஓர் உபாயத்தை உரைப்பன்.
 அம்புய! உலகத்தில் எத் திறப்பட்டுடோரும், காமுறுமாறு
 மலர்க்கணைகளை ஏவும் மன்மதனை ஏவி ஈசனார்மேல்
 ஐங்கணைகளைப் பொழியச் செய்யின் சிவமூர்த்தி யோகத்தினின்றும்
 நீங்கி அகிலாண்ட நாயகியை மணந்து சூராதிகளை அழிக்கும்
 திருக்குமாரனை நல்குவர்; இதுவே செய்யத் தக்கது” என்றனர்.

அதுகேட்ட பிரமன், “அண்ணலே! நன்று நன்று; இது செய்யின்
 எண்ணிய கருமம் கைகூடும்; சமயத்திற்குத் தக்கவாறு கூறினீர்” என்று
 நாராயணர் ” வாணிகேள்வ! நீ உடனே மதனை அழைத்து, மதி நதி
 மௌலிபால் அனுப்புதி” என்றனன். மலரவன் மகிழ்ந்து மாயவனை
 வணங்கி விடைபெற்று இந்திராதி இமையவருடன் தனது மனோவதி
 நகரையடைந்து பதுமபீடமிசை வீற்றிருந்தனன்.

காமதூஷம்

மலர்த்தவிசின் மீது வீற்றிருந்த பிரமதேவன் மலர்க்கணைக் கிழவனாகிய மன்மதனை வருமாறு நினைந்தான். மாயவன் மகனாம் மன்மதன் உடனே தனது பரிவாரங்களுடன் வந்து நான்முுகனை வணங்கி, "அண்ணலே! அடியேனை நினைத்த காரணம் யாது? கருணை புரிந்து கட்டளையிடுவீர்" என்றான். மலரவன், "மதன! கங்கையை முடித்த கண்ணுதற்கடவுள் மலையரையன் பயந்த மகேஸ்வரியை மணந்து கொள்ளுமாறு உன் மலர்க்கணைகளை ஏவிச் சிவமூர்த்தியினது மோனநிலையை அகற்றுதி! எம்பொருட்டாக இக்கருமத்தை நீ செய்தல் வேண்டும். தாமதியாது செல்லுதி" என்றான்.

**கங்கை மலைச்சிய கண்ணுதல் வெற்பின்
மங்கையை மேவநின் வாளிகள் தூவி
அங்குறை மோனம் அகற்றினை இன்னே
எங்கள் பொருட்டினில் ஏகுதி என்றான்.**

பிரமதேவன் இவ்வண்ணங் கூறிய கொடுமையானதும், விடத்திற்கு நிகரானதுமாகிய தீச்சொல் மன்மதனுடைய செவிவழிச் சென்று அவனுடைய உள்ளத்தை உடனே சுட்டுவிட்டது. சிவபிரானது யோகநிலையை அகற்ற வேண்டுமென்ற சொல்லே காமனுடைய உள்ளம் முழுவதும் சுட்டுவிட்டது. என்னில் பிறைசூடிய பெருமான் அவனுடைய உடம்பை எரிப்பது ஓர் அற்புதமோ? பிரமனது சொல்லைக் கேட்ட மதனன் தனது இரு கரங்களாலும் விரைந்து செவிகளைப் பொத்தி ஐந்தெழுத்தையும் மனத்தில் நினைந்து, "ஹ்ரஹ்ர!" என்று கூறி "அளப்பரும் பாவத்தைத் தரும் இத்தீய மொழியைக் கேட்கலாயிற்றே" என்று உளம் வருந்தி, அனலில் வாட்டிய தாமரைபோல் வாடிய முகத்துடன் பிரமனை நோக்கிப் பின்வருமாறு பேசலாயினன்:

"அண்ணலே! தீயவர்களாயினும் தம்மிடம் வந்தடுக்கில் பெரியோர்கள் உய்யும் வழியாகிய நன்மையைப் புகல்வர். அங்ஙனமிருக்க, அறிவின்மிக்க உன்னை வந்தடுத்த என்னிடம் எக்காரணத்தாலும் உய்ய முடியாத இத்தீய வசனத்தை உரைத்தனை. என்னிடம் உனக்கு அருள் ஒரு சிறிதும் இல்லைப் போலும்; என்னுடைய மலர்க்கணைகளால் மயங்காதவர் உலகில் ஒருவருமில்லை.

பூதேவியையும் பூந்தவிசில் வைகுஞ் சீதேவியையும், ஏனைய மாதர்களையும் புணர்ந்து போகத்துள் அழுத்துமாறு என் பிதாவாகிய நாராயணமூர்த்தியை மலர்க்கணைகளால் மயங்கச் செய்தேன். வெண்டாமரையிசை வீற்றிருக்கும் பாமகளைப் புணருமாறும், திலோத்தமையைக் கண்டு உள்ளத்தாற் புணருமாறும், உன்னை எனது கணைகளால் வெற்றி பெற்றேன். இத்துடன் அமையாது திருமகளை நாராயணர் மார்பில் வைக்கவும், கலைமகளைத் தாங்கள் நாவில் வைக்கவும் செய்தேன். அகலிகையைக் கண்டு காமுறச் செய்து இந்திரனுடைய உடல் முழுவதும் கண்களாகச் செய்தது எனது மலர்க்கணைகளின் வல்லமன்றோ? தனது பாகனாகிய அருணன் பெண்ணுரு அடைந்தபோது, அவளைக் கண்டு மயங்கச் செய்து, சூரியனைப் புணருமாறு செய்தது என் கணைகளேயன்றோ? குளிர்ந்த கிரணங்களையுடைய சந்திரனைக் குருவின் பத்தினியாகிய தாரையைப் புணர்ந்து புதனென்னும் புதல்வனைப் பெறுமாறு செய்தேன்.

வேதங்களின் நுட்பங்களை உணர்ந்த நல்லறிவுடைய தேவர்கள் யாவரையும் என் கணையால் மயக்கி மாதர்களுக்குக் குற்றேவல் புரியுமாறு செய்தேன். மறை முழுதுணர்ந்த அகத்தியர், அத்திரி, கௌதமன், அறிவிற் சிறந்த காசிபர், வசிட்டர், மரீசி முதலிய முனிச்சிரேட்டர்களது தவவலிமையை இமைப்பொழுதில் நீக்கி என்வசப்பட்டுத் தவிக்கச் செய்தேனன்றோ? நால்வகை வருணத்தாராகிய மனிதர்களையும் பெண் மயக்குற்றுப் பீடழியுமாறு செய்தேன். என் வசப்படாது என் கணைகளை வென்றவர் மூவுலகிலும் யாருளர்? எத்திறப்பட்டவரையும் வெற்றி பெற்றேன். ஆயினும், சிவமூர்த்தியை வெல்லுமாறு நினைத்தற்கும் ஆற்றலுளதோ? நாரணனாதி தேவர்களை மயக்கி வெற்றி பெறலாமேயன்றி நதிசூடிய நான்மறை நாயகனாம் சிவபரம்பொருளை எனது கணையால் மயக்குவது முடிகின்ற கருமமோ? என்னே நின் கருத்து! மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மகேஸ்வரனை மயக்கவேண்டுமென்று மனத்தால் நினைக்கினும் உய்வுபெற முடியாது.

அனலே வடிவாகிய அரணார்மேல் எனது மலர்க்கணைகளை விடுத்தாலும் அக்கணைகள் அவரிடம் செல்லுமோ? சிவமூர்த்தியினது கரத்திலும் அக்கினி; நகையிலும் அக்கினி; கண்ணிலும் அக்கினி; நடையிலும் அக்கினி; அனற்பிழம்பாகிய அமலனிடம் யான் சென்றால் உய்யும் வகையும் உளதோ? வேண்டுதல் வேண்டாமையிலாத விமலனை யாரே மயக்கவல்லார்? ஏனைய தேவர்களைப் போல் அவரையும் எண்ணினை போலும்; சண்டமாருதத்தை எதிர்த்து ஒரு பூளைப்பூ வெற்றி

பெறுமேயாமாகில் வெண்ணீறணிந்த விடையவனை நான் வெற்றி பெறுதல் கூடும்.

சிவமூர்த்தியை எதிர்த்து அழிந்தவரேயன்றி உய்வு பெற்றவர் யாரேனுமுளரோ? திரிபுர சங்கார காலத்தில் அரிமுதல் அமரர்கள் குற்றேவல் புரிய முக்கட்பெருமான் புன்னகையாலேயே புரமுன்றை ஒரு கணப்பொழுதில் எரித்ததை மறந்தனை போலும், மூவர் முதல்வ! தேவ தேவ! கண்ணுதற் பரம! என்று துதித்து வழிபாடு செய்த மார்க்கண்டேயரைப் பற்றுமாறு அழல்போல் சினந்து வந்த கூற்றுவனை நம்பன் இடத் திருவடியால் உதைத்த அருட் திறத்தை அறிந்திலை போலும்.

முன்னொரு நாள் தாங்களும் தண்டுழாய் அலங்கல் தாமோதரரும், “பரம்பொருள் யான்” என்று வாதிட்ட போது, ஆங்கு வந்த சிவமூர்த்தியை நீ மதியாதிருக்க உனது ஐந்தலைகளில் ஒரு தலையைச் சிவனார் நகத்தாற் கிள்ளியெறிந்ததை உணர்ந்திலைகொல்? சலந்தரனாதிதானவர்கள் சங்கரனாரைப் பகைத்து மாண்டதை அறியாதாருமுளரோ? உன் மகனாகிய தக்கன் புரிந்த வேள்விச் சாலையில் இருந்தோர் யாவரும் விடையவன்பால் தோன்றிய வீரபத்திரரால் மிகவுந் துன்புற்று வருந்தியதைப் பார்த்திருந்தனையே? அமிர்த மதனம் புரிந்த ஞான்று நாமெல்லாம் நடுநடுங்கி பயந்தோடுமாறு தோன்றிய ஆலகால விடத்தை உண்டு நம்மைக் காத்தருளியது அப்பெருமானது அருட்திறமே அன்றோ? உலகை அழிக்க வந்த கங்காதேவியை சடைமிசையேற்றுத் தண்ணருள் புரிந்தது அச்சிவமூர்த்தியே அன்றோ?

தாருகவனத்து இருடிகள் அபிசார வேள்வி செய்து அனுப்பிய யானை, புலி, மான், முயல்கள், பாம்பு முதலியவைகளைச் சிவனார் உரியாகவும், போர்வையாகவும், ஆபரணமாகவும் அணிந்துள்ளதை நீ பார்த்திலையோ? சர்வ சங்கார காலத்தில் கறைமிடற்று அண்ணல் தனது நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து விழும் ஒரு சிறு பொறியால் உலகங்களெல்லாம் நீறாகி அழிகின்ற பெருந்திறத்தை நீ அறிந்திருந்தும் மறந்தனையோ? இத்தகைய பேராற்றலையுடைய பிறைமுடிப் பெருமானை நாயினுங் கடைப்பட்ட அடியேன் எனது கரும்பு வில்லைக் கொண்டு மலர்க்கணை ஏவி ஒரு போதும் போர் புரிய இசையேன், பிழைக்க வேண்டுமென்று நினைப்பவர் யார்தான் இச்செயலைச் செய்வார்?

சிவவாக்கியர்

‘அப்பனே, நீ காசிக்குச் சென்று வருதல் உனக்கு மேலான நலன்களைத் தரும். கங்கை நீராலும் உனக்குள் உள்ள கர்மவினைகளை நேராக்கும்’ என்று கூறிய சிவவாக்கியரும் காசியம்பதிக்குக் கிளம்பி விட்டார்.

காசியம்பதியும் சிவவாக்கியரை இருகரம் நீட்டி வரவேற்றது. விஸ்வநாதர் - விசாலாட்சி தரிசனமும் கங்கை நீராலும் முடிந்த நிலையில் கங்கைக்கரை ஓரமாக நடந்தபடி இருந்தார்.

அங்கே ஒரு செல்வந்தர் அன்னதானம் செய்தபடி இருக்க, சிவவாக்கியருக்கும் பசித்ததால், வரிசையில் போய் நின்றார். இவருக்கும் அன்னம் அளிக்கப்பட்டது. அந்த அன்னத்தோடு ஒரு மரத்தடிக்குப் போய் அமர்ந்தார். அங்கே செருப்புத் தைக்கும் கைவினைஞன் ஒருவன் தாடியும் மீசையுமாக, பார்க்க அருளாளன் தோற்றம். எல்லோரையும் போல அன்னத்திற்குப் பறக்காமல், ஓடும் கங்கை நீரில் ஒரு வாய் மொண்டு குடித்துவிட்டு வந்து அமர்ந்த இடத்தில் இழுத்து மூச்சுவிட்டு, அதன் பின் பெரிதாய் சாப்பிட்டதைப் போல ஏப்பமும் விடவும், சிவவாக்கியருக்கு ஒரே வியப்பாகி விட்டது.

“ஐயா, நீங்கள் அன்னம் உண்ணவில்லையா? எதற்கு இப்படி வெறும் தண்ணீரைக் குடித்து காற்றை விழுங்க வேண்டும்? செல்வந்தர்தான் அன்னத்தை தாராளமாகத் தருகிறாரே...?” என்று கேட்க, அந்த மனிதரிடம் ஒரு குறுஞ்சிரிப்பு.

அது சிவவாக்கியருக்குள் ஒரு பெருநெருப்பை ஊதிவிட்டுவிட்டது. மற்றவர்களோ அவரை ஒரு பைத்தியக்காரன், திமிர் பிடித்தவன் என்றெல்லாம் சொன்னார்களேயன்றி அவரது சிரிப்புக்குள் இருக்கும் பொருளை விளங்கிக் கொள்ள முயலவேயில்லை.

சிவவாக்கியர் மட்டும் முயன்றார்.

”ஐயா... எப்படி உங்களால் உணவைத் தவிர்த்து விட்டு காற்றையும் நீரையும் மட்டும் உணவாகக் கொண்டு வாழமுடிகிறது? ஏன் அந்த தான அன்னத்தைத் தவிர்க்கிறீர்! அருள்கூர்ந்து எனக்குத் தெரிவியுங்கள். உங்கள் செயலில் ஏதோ சூட்சுமம் இருப்பதாக நான் கருதுகிறேன்” என்று சிவவாக்கியர் கூறிட, அவரும், போனால் போகிறது என்று வாய் திறந்தார்.

”அப்பனே... நான் இந்தப் பஞ்சபூதங்கள் நெய்த், உடம்பை அன்னமய கோசமாக வைத்திருக்க விரும்பவில்லை. அன்னமாய் கோசமாக இந்த உடம்பு உள்ளவரை கர்ம விடுதலை பெறுவது கடினம். எவ்வளவுதான் கங்கையில் குளித்தாலும் பழைய பாவம்தான் கரையும். புதிய பாவங்களை, கரை ஏறிய நிமிடமே புரியத் தயாராகிவிடுவோம். அன்னமயகோசத்திற்கு அப்படி ஒரு சக்தி.

ஏன் என்றால், அன்னத்தின் வழியாகத்தான் அந்தரத்தில் சுழலும் கோள்கள் நம்மை ஆட்டி வைத்தபடி உள்ளன.

நமக்கு எஜமானாக ஆதிசக்திதான் இருக்கலாம். இந்தக் கிளைச் சக்திகள் எதற்கு...?

இப்போது என் தேகம் பிராணமய கோசத்தில் உள்ளது. எனக்குப் பிராணவாயு மட்டும் போதுமானது. இந்த உடம்பில் பத்துவித பிராணன்கள் உள்ளன.

பிராணன், சுபானன், உதானன், வியானன், கூர்மன், சமானன், கிரிதரன், தேவதத்தன், நாகன், தனஞ்செயன் என்பவை அவைகளுக்கான பெயர்கள். இதில் ஒவ்வொரு பிராணக்காற்றும் உடம்பில் ஒவ்வொரு விதமாகச் செயலாற்றுகிறது. இவைகளை சீராக வைத்துக் கொண்டால் மனம் அமைதியாக இருக்கும். அப்படியே பிராணமய கோசத்தில் இருந்து மனோமய கோசத்திற்கு நாம் மாறிவிடலாம். எண்ணங்களால் ஆனதுதானே மனம்? இன்பம் துன்பம் எண்ணங்களால், அதாவது நினைப்பதால்தானே ஏற்படுகின்றன?

இந்த எண்ணத்தையும் தியானத்தில் கட்டுப்படுத்தி, துளியும் சப்தமற்ற ஒரு நிலைக்கு மனதைக் கொண்டு சென்றுவிட, அடுத்த நொடியே ஆனந்தமயகோசம் ஆரம்பமாகிவிடுகிறது.

அப்படியே தியானத்தில் ஆனந்தமய லோகத்தில் எவ்வளவு நாட்கள் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். உடம்பில் உணவுப் பொருள் இருந்தால் அது சிறுநீராகி, மலமாகி வெளியேற முயற்சி செய்யும். அதன் குணங்கள் முதலில் பிராணமய கோசத்திற்குள்ளேயே நுழையவிடாது. அதன் பின் எங்கிருந்து மனோமய கோசத்திற்குள் நுழைய முடியும்? மனோமயம் வசப்பட்டால் ஆனந்த மயம் எப்படிச் சித்தியாகும்?

அதனால்தான், நான் உணவைத் தவிர்த்தேன். உணவிருந்தால் மட்டுமே ஜீவிக்கமுடியும் என்று கருதி உடம்பின் வசம் சிக்கியிருப்பவர்களைப் பார்த்து நகைக்கவும் செய்தேன்.”

-என்று அவர் ஒரு நீண்ட விளக்கம் தர, சிவவாக்கியர் விக்கித்துப் போனார்.

”பக்தி செய்தால் போதும் என்று எண்ணியிருந்தேன், இப்பொழுதுதான் புரிகிறது பக்தியோடு இப்படிப்பட்ட யுக்திகளும் தேவை என்று” எனக் கூறிய சிவவாக்கியர், ”நானும் இனி உங்களைப்போல, பிராணமய கோசத்தில் வாழ எனக்கு வழிகாட்டுங்கள்” என்று கேட்க, அதற்கும் அவரிடம் முதலில் புன்னகைதான் பதிலாக வெளிப்பட்டது.

”இந்தச் சிரிப்புக்குப் பொருள் என்ன ஸ்வாமி?

”பிராணமய கோச வாழ்வு அவ்வளவு எளிதாக வசப்படும் ஒன்றல்ல மகனே...!”

”எளிதான ஒன்று எனக்கெதற்கு ஸ்வாமி. வலியதாக இருந்தால்தானே நானும் வலியவன் ஆவேன்!”

”அப்படியா... பிராணன் உனக்கு வயப்பட உன் உடம்பு ஒத்துழைக்க வேண்டும். அது இப்பொழுது இந்த உலகத்து உணவுச் சுவைகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுக் கிடக்கிறது. அதன் ஆக்கிரமிப்பு எவ்வளவு என்று முதலில் தெரிய வேண்டும்.”

“அதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்..?”

“நான் சொல்கிறபடி செய். மற்றவை தானாகத் தெரிய வந்துவிடும்.”

“சொல்லுங்கள்; நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?”

“முதலில் கங்கைக்குச் செல். நான் ஒரு பொற்காசு தருகிறேன். அதை கங்காதேவிக்கு காணிக்கையாக அளித்துவிட்டு, பின் கங்கையில் நீராடிவிட்டு வா மற்றதை பிறகு பேசலாம். இந்தா பொற்காசு!”

அவர் ஒரு பொற்காசை எடுத்துத் தர, மறுபேச்சுப் பேசாமல் அத்துடன் கங்கைக்குள் இறங்கினார். அந்தக் கைவினைஞரை மானசீக குருவாய் கருதிக் கொண்டு ‘கங்காதேவி..... என் குருநாதர் இட்ட கட்டளைப்படி நான் இதைக் காணிக்கையாக்குகிறேன்.! என்று எண்ணிக் கொண்டே காசுடன் கங்கைக்குள் இறங்க, வளையல் கரம் ஒன்று நீரில் இருந்து தோன்றி அந்தக் காசினைப் பெற்றுக் கொண்டது.

தாயே அவர் எவ்வளவு உயரியவராக இருந்தால் அவர் அளித்த காசைப் பெற இப்படி நீயே நேரில் வருவாய் மகிழ்ச்சியம்மா என்று மனமுருக வணங்கி, நீராடிவிட்டு, திரும்பி வந்தார். அப்படி வந்தவர் “உங்கள் பெயரைச் சொல்லி அதன்படி கட்டளையை நிறைவேற்ற வந்தேன் என்றேன்; கங்கா தேவியே நேரில் கைநீட்டி காசினைப் பெற்றுக்கொண்டாள். உங்களால் எனக்கு அவளின் வளைக்கரம் தரிசனமாய் கிட்டியது” என்று கூற அந்த சித்த புருஷர் முகத்தில் புன்னகை திரும்ப அரும்பியது.

“சுவாமி! எதற்கு திரும்பவும் புன்னகைக்கிறீர்கள்?”

“உன்னை எண்ணியே சிரித்தேன். ஒரு பொற்காசைக் கங்கையில் வீச உனக்குத் தயக்கமாக இல்லையா?”

“இதில் என்ன தயக்கம்..... உங்கள் கட்டளைக்கு முன் பொற்காசா பெரிது?”

“சரி... கங்கை உன் காசைப் பெற்றுக் கொண்டாளே, அவளுக்கு எதற்குக் காசு என்று உனக்குள் கேள்வி எழவில்லையா?”

“நாம் அளிப்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவென்றே உள்ளவள் கங்காதேவி. எல்லோரும் தங்கள் பாவத்தைத்தான் அவளிடம் சேர்க்கின்றனர். நீங்கள் தான் பற்றற்ற நிலையில் பொன்னையே

அவளுக்குத் தரச் சொன்னவர். அவளும் அதை மகிழ்வுடன் ஏற்று ஆசிரிவதித்ததாகவே உணருகிறேன்;”

“சூட்சுமத்தை உணர்ந்து பேசுகிறாய். உண்மை தான். இந்த மாய உலகில் தருவதையே நாம் எப்பொழுதும் பெறுவோம். கங்கையிடம் மாத்திரம் அதில் ஒரு தலைகீழ் மாற்றம் நிகழும் கங்கை நமது பாவத்தை புண்ணியமாக்கித் தருபவள். அதேபோல் பொன் என்னும் பற்றை பெற்றுக் கொண்டு பதிலுக்கு பற்றற்ற பொன்னான உள்ளத்தை உனக்கு அவள் அளிக்கவே நான் அவ்வாறு செய்யச் சொன்னேன். உனக்குப் பொன்னான மனது வேண்டுமா; இல்லை பொன்னே வேண்டுமா?”

“சுவாமி இது என்ன சோதனை ..?”

“கேள் மகனே..... இதோ இந்தத் தோல் பை, நீ எவ்வளவு கேட்டாலும் தங்கம் தரும். பார்க்கிறாயா?”

அவர் அதில் கைவிட்டு மீண்டும் ஒரு தங்க நாணயத்தை எடுத்துத்தர, சிவவாக்கியர் அதைத் தீண்டவே மறுத்துவிட்டார்.

“மகனே .. நீ பிறவியிலேயே திருவோடு பிறந்தவன். அதை நீ இந்த சோதனைகளில் நிரூபித்துவிட்டாய். உன்னால் எளிதாக பெரும் யோகியாக முடியும். இன்றுமுதல் நீ என் ‘சீடன்’ என்ற அவர் அன்றே சிவவாக்கியருக்கு பயிற்சி அளித்தார்.

அப்படியே ஒரு பேய்ச்சுரைக்காயையும் கங்கை நதி மணலையும் அள்ளி சிவவாக்கியர் வசம் தந்தவர். இதைக் கொண்டு உணவு சமைக்கமுடியும் என்று நம்பி, உணவும் சமைத்து எவள் ஒருத்தி உனக்கு அன்னமிடுகிறாளோ அவளே உன் மனைவி.

இல்லற கருமத்தில் பாக்கி உனக்கு உள்ளது. அதை ஈடேற்றாது நீ முக்திநிலையை எட்டமுடியாது. இது கசப்பான சுரைக்காய்.... கடிதான மண். ஆனால் இதில் கசப்பை நீக்க முடிந்தவள் தான் உன் வாழ்வில் உள்ள கசப்பையும் நீக்க முடிந்தவள். இந்த மண்ணில் பயிரிட்டால் தான் நெல்விளையும். இந்த மண்ணை பயிராகி சோறாகுமா?

அப்படி ஆக்கக் கூடிய ஒருத்தி இருந்தால் அவள் எத்தனை பெரிய யோகாம்சம் உடையவளாக இருக்கமுடியும் என்று நீயே கணக்கிட்டுக் கொள்” என்று கூறி சிவவாக்கியரை அனுப்பிவைத்தார்.

காசியம்பதி விஜயம் சிவவாக்கியரை இப்படி ஒரு பெரிய திருப்பத்துக்கும், அனுபவங்களுக்கும் ஆட்படுத்தியது.

காலத்தால் சிவவாக்கியருக்கு மணலையும் பேய்ச்சுரைக்காயையும் சமைத்துப்போட்ட குறமகள் ஒருத்தி மனைவியானாள்.

சிவவாக்கியர் இளவயதில் மன்மதன் போல் இருந்தார். அவரது அழகில் மயங்கி எந்த ஒரு பெண் அவரை மணக்க விரும்பினாலும் சரி சிவவாக்கியர் மணலையும் பேய்ச்சுரைக்காயையும் தந்து, சமைக்க முடிந்தால் திருமணம் செய்து கொள்கிறேன் என்று கூறிட அவர்களோ இது பைத்தியக்காரத்தனம் என்று ஒதுங்கிச் சென்றனர்.

குறப் பெண்தான் அதன் சூட்சுமம் உணர்ந்து சமைத்தவள். எப்படித் தெரியுமா?

மணலையும் சுரைக்காயையும் அரிந்து போட்டு சமைக்கையில் கல்லை மண்ணானது உறிஞ்சி எடுத்துக் கொண்டது. மண் இங்கே பெண்; சுரைக்காய் தான் சிவவாக்கியர். அவரது சருமம்தான் கசப்பு. அதை நீக்கித் தரமுடிந்த சமையல்காரிதான் அக்குறமகள். இப்படி ஒரு செயல் செய்து அதன் புண்ணிய பலத்தால் முக்தி பெறவேண்டும் என்பது அவளுக்கான விதி அமைப்பு. அவளால் தன் சருமம் நீங்கப் பெற வேண்டும் என்பது சிவவாக்கியரின் விதியமைப்பு.

சிவவாக்கியர் இல்லறத்தில் நின்றபோதும் யோகமார்க்கத்தில் இருந்து விலகவில்லை. இதனால் பல சிவனடியார்கள் சித்தபுருஷர்கள் அவரது இல்லத்திற்கு வந்து சென்றனர். அவர்களில் கொங்கணரும் ஒருவர். கொங்கணர் ரசவாதம் செய்யத் தெரிந்தவர். இரும்பைத் தங்கமாக்குவதில் நிகரில்லாதவர்.

சிவவாக்கியர் இல்லம் வரும்போதெல்லாம் அங்கு கிடைத்த இரும்புத் துண்டுகளைத் தங்கமாக்கி, அவருக்கும் அவர் மனைவிக்கும் பற்று இருக்கிறதா என்று சோதிக்க முயன்றார்.

சிவவாக்கியரோ அசரவில்லை. அன்னமய கோசமாக இருந்த உடம்பை பிராணமயத்துக்கும், அதன் பின் மனோ மயத்துக்கும், அதன் பின் ஆனந்தமய கோசத்திற்கும் இலகுவாகச் சென்றுவரத் தெரிந்த சிவவாக்கியர், சில மூலிகைகளால் தனது சிறுநீரையே ரசவாதம் புரியத் தகுந்த நீராக மாற்றிக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்குச் சென்றுவிட்டார்.

ஒரு கல்மேல் அவர் சிறுநீர் பெய்தார். அந்த நீரின் கிரியையால் அந்தக்கல் அப்படியே தங்கமாக ஆகிற்று.

கொங்கணரும் அதை அறிந்து, 'தங்கமாக்குதல் பெரிதில்லை; தானே தங்கமாதல் தான் பெரிது என்பதை நீ புரிந்து கொண்டு விட்டாய் என்று' அவரைப் பாராட்டவும் செய்தார்.

சிவவாக்கியர் தங்கத்தை ஆட்கொல்லியாகத்தான் பார்த்தார். காட்டில் ஒரு மரம் தங்கம் தந்தது. இவரோ அதைப் பொருட்படுத்தாமல் இந்த மரம் ஒரு ஆட்கொல்லி என்றார். அப்படித்தான் ஆயிற்று. அந்தமரத்தை தங்கம் என்று அறிந்து அதை வெட்டி எடுத்துச் செல்ல வந்தவர்கள் தங்களுக்குள் அடித்துக்கொண்டு உயிரை விட்டனர்.

இதையே தன் பாடல்களிலும் உபதேசிக்கலானார். சிவவாக்கியம் எனும் இவரது பாடல்கள் எளியவை; அரிய கருத்துடையவை.

அதில் அனைவரும் கூறி மகிழும் ஒரு பாடல்.

**நட்டகல்லை தெய்வம் என்று நாலு புட்பம் சாத்தியே
கற்றிவந்து முணு முணென்று சொல்லு மந்திரம் ஏதடா?
நட்டகல்லும் பேகமோ நாதன் உள் இருக்கையில்?
கட்ட சட்டி சட்டுவம் கறிச்சுவை அறியுமோ?**

தனக்குள்ளே தெய்வம் இருப்பதை அறியாமல் எங்கெங்கோ தேடி அலையும் மனிதனின் அறியாமையை எண்ணி சிவவாக்கியர் பாடியது இது. சிவனை உள்ளுக்குள் உணர்ந்து அதனைப் பிறரும் உணர வேண்டும் எனச் சொன்னவர் சிவவாக்கியர்.

இந்து

பழையமேயிலும் புதுமையிலும் புகழ் பூத்து நிற்கும் இந்து என்ற நிறை வசனம் பூர்வீக காலத்திலிருந்தே உலகப் பேரறிஞர்களை வெகுவாகக் கவர்ந்து வந்திருக்கின்றது. அறிவு மண்டலத்தில் பலவாறான விமர்சனங்களுக்கும் கேந்திர பிந்துவாயிருக்கின்ற இச்சொல் அனேக கால கட்டங்களில் பல வர்க்கங்கள் மதங்கள் நாஸ்திகம் போன்றவைகளின் கடும் தாக்கங்களை ஏற்க வேண்டியிருந்தது. அத்தகைய தாக்கங்களுக்கிடையிலும் சமுத்திர அலைகள் மத்தியில் அசைவற்று நிற்கும் கருங்கல் பாறை போன்று இன்றும் உலக வியாபக ரீதியில் அது தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றது. தோன்றியும் தோன்றாமலுமிருக்கின்ற சகல தர்மங்களையும் சகல சாஸ்திரங்களையும் உள்ளடக்கி நிற்கும் 'இந்து' என்ற பதத்திற்குச் சரியான அர்த்தமென்ன? அது யாரை அல்லது எதைக் குறிக்கின்றது.?

“ஹீனம் தூஷய தீதி ஹிந்து” அதர்மங்களை ஒழிக்கின்றவன் இந்து. “ஹம்ஸாம் தமய நீதி ஹந்து” ஹிம்சாபரமாய சகல கருமங்களையும் நீக்கி ஜீவிகளை ஏகாத்ம பாவனையுடன் பார்க்கின்றவன் ஹிந்து. “ஹிம்ஸந்திதர்மோ நிதி ஹிம்ஸா” சனாதன தர்மங்களுக்குக் கேடு விளைவிப்பவரை ஒடுக்கி விடுகின்றவன் ஹிந்து. இந்து என்ற சொல்லுக்கு இந்து மத சாஸ்திரங்களில் இப்படிப்பட்ட அர்த்தங்களைக் காணக்கூடியதாயிருந்தாலும் அவையொன்றும் அதன் பொருளைச் சம்பூரணப்படுத்துவதாயில்லை. காரணம் அதன் உட்பொருள் வசனாதீதமானது. ஆத்மானு பூதியால் மாத்திரம் உணரக் கூடியது. அது மட்டுமல்ல இந்து என்ற பதப் பிரயோகத்தின் ஆரம்ப காலம் இது வரையில் அனுமான நிர்ணயமாயிருப்பதைத் தவிர சரியான கால நிர்ணயம் நிச்சயிக்கப்படவில்லை. நீண்டகாலமாகப் பௌதிக ஆத்மீக அனுபவங்களிற் கூடி வளர்ந்து வந்த இந்து மதம் அகண்ட பிரபஞ்ச சாராம்சங்களைத் தன்னகத்து அனுபூதிமயமாக்கிய ஒரு சர்வக்ஞான கலசம். இதுவரை காலமும் தோன்றியிருக்கின்ற சகல ஆத்மீக பௌதீக ஓளிகளும், சகல மதங்களுடைய அடிப்படைச் சித்தாந்தங்களும் இந்துக்களுடைய வேதாந்த தரிசன சாஸ்திரம் என்ற

மணிவிளக்கிலிருந்து கொளுத்தியெடுத்த சுடர்களென்பது வெளிப்படையான ஒரு சத்தியமாகும். வேதாந்த தரிசனங்களிற் பரவலாகக் காணும் பொருளாதார சமத்துவ சித்தாந்தங்களுடைய ஒரு பிராகிருதபாவம் மாத்திரந்தான் மாக்ஸீசு தத்துவமென்பதைக்கூட நீங்கள் அறியும் பொழுது வியக்கக் கூடும். வேதாந்த தரிசன சாஸ்திரங்களைத் தவிர மற்றதொரு சாஸ்திரங்களும் சம்பூரணமானவையல்ல. வேதாந்த தரிசனங்களில் காணும் அந்தர்முக சத்தியங்களை ஏற்காத நவீன சாஸ்திரங்களும் பூரணப்படுவதில்லை.

சனாதன தர்மத்தை அனுசரித்து வாழ்கின்றவர்களெல்லாம் இந்துக்கள் என்ற நம்பிக்கை இந்துக்களிடம் பரம்பரை பரம்பரையாகவே இருந்து வருகின்றது. முற்றிலும் யதார்த்தமாயிருக்கின்ற இக்கருத்தில் ஹிந்துக்கள் முழுத் திருப்தியுடையவர்களாயிருக்கின்றனர். ஆகையால் சனாதன தர்மந்தான் இந்து அல்லது இந்து மதம். சனாதனம் அல்லது என்றும் இருக்கின்ற தர்மம் என்பது இந்து சமுதாயத்தின் ஐவித நிஷ்மையாயிருக்கின்ற படியால் தான் இன்றுவரை யாதொரு உந்துதலும் இல்லாமல் இந்தக் கால வெள்ளத்தில் ஒழுகிப் போகாமல் இன்றும் மிதந்து நிற்கின்றது. சனாதன தர்மத்தின் மூல சக்திகள் உயிரினங்களுடைய நிலை போன்றவற்றிற்கும். மாணவ சமுதாயத்தினுடைய சேம நலத்திற்கும் அவ்வப்போது விலைமதிக்க முடியாத பலவற்றையும் ஈன்று கொடுத்திருக்கிறது. இவைகள் உலக அரங்கில் இந்துக்களுக்கு நிலையானதொரு அந்தஸ்தை வழங்கியிருக்கின்றன. நாம் நம்முடைய தர்மத்தைப் பற்றியும் கலை கலாசாரங்களைப் பற்றியும் பெருமையடைகின்றோம். எனினும் கண் முடித்தனமாகப் பழையதெல்லாம் நல்லவையென்றும், புதியவை எல்லாம் தீயவை என்று கருதுவது சரியில்லை. இந்த இரண்டு வழியிலிருந்தும் விலகி முன்றாவதொரு வழியிற் சிந்தனையைச் செலுத்த வேண்டும். பழையதிலும் புதியதிலும் நல்லவற்றை மாத்திரம் தேர்ந்தெடுத்து இரண்டும் கலந்ததொரு வெளிச்சத்தில் நடந்து செல்ல வேண்டும்.

மாற்றமும் வளர்ச்சியும் இயற்கை நியதிகளென்பதை அறிந்து செயலாற்றா விட்டால் காலச் சக்கரம் நம்மை ஒரு மூலையில் உருட்டி விடும். இந்து மதத்தின் சகல துறைகளும் காலா காலத்தில் படிப்படியாக மாற்றியமைக்கப்பட்டு வந்ததுதான். இன்று காணும் உயர் நிலை.

ஆகையால் அடிப்படையில் மாற்றமில்லாமல் தேவையான மாற்றங்களைச் செய்வதற்குத் தயங்கக்கூடாது. இதற்கேற்ற விசால மனதையும் அறிவையும் ஆற்றலையும் இந்துக்கள் பெற்றெடுக்க வேண்டும்.

சரித்திர காலந் தொடக்கம் விதேச ரீதியிலும் தேசிய ரீதியிலும் இந்துக்கள் பல கோணத்திலிருந்தும் தாக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றனர். எனினும் இந்துக்களுடைய தாராள மனமும் பொறுமையும் விரோதிகளிடத்தில் இணங்கி வாழும் ஒருமைப்பாட்டுணர்வும் அவர்களை மேன் மேலும் மேன்மைப்படுத்தியிருக்கின்றது. நமது சனாதன தர்மத்தின் அத்திவாரம் மிக ஆழத்தில் பதிக்கப்பட்டிருப்பதால் இதுவரை ஏதொரு சக்திக்கும் அதைச் சிதைக்கவோ, நொறுக்கவோ முடியவில்லை. எனினும் இடைக்காலத்தில் எமக்கிடையே வளர்ந்து வந்த சில பலவீனங்கள் சமுதாய ஐக்கியத்தில் ஆழமான சில பிளவுகளை ஏற்படுத்திவிட்டிருக்கின்றது. பிரபஞ்சத்தில் பரஸ்பர விரோதங்கள் என்று தோன்றக் கூடிய பலவற்றையும் இணைத்து வாழத் தகைமையுடைய இந்துக்கள் தங்களுடைய சமுதாய முரண்பாடுகளைச் சம்படுத்துவதில் தோல்வி கண்டிருக்கின்றனர்.

வேற்றுமையிலும் ஒற்றுமையைக் காணும் ஆத்மீக இரகசியங்களை உலகத்திற்கெடுத்தோதிய இந்துக்கள் இதில் தோல்வி கண்டிருப்பதன் காரணம் என்ன? இந்தத் தோல்வியின் யதார்த்த ரூபத்தை ஒரு ஆத்ம பரிசோதனை மூலம் கண்டறிவதால் மாத்திரந்தான் இந்தப் பிரச்சினையிலிருந்து விமோசனமடையலாம். இந்து சமাজத்தில் இன்று காணும் சீர்கேடுகளுக்கு அன்னியரைக் குற்றஞ் சாட்டுவது நமது சுபாவமாயிருந்து வருகின்றது. இதில் சில உண்மைகளிருந்த போதிலும் நம் மிடமிருக்கின்ற ஏதோ பலவீனம் தான் அவர்களுக்கு அத்தகையதொரு சந்தர்ப்பம் அளித்திருக்கின்றதென்பதை அவதானமாகச் சிந்தித்தறிய வேண்டியிருக்கின்றது.

குலம், கோத்திரம், ஜாதி, தீண்டாமை, மதத்துவக் கொள்கைகள், குரு பாரம்பரிய போதங்கள், வழிபாட்டு முறைகள் போன்றவை களிலிருந்தெழுந்த பிணக்கும் போராட்டமுந்தான் இந்துக்களுடைய ஐக்கியத்தைச் சீர்குலைத்து வந்திருக்கின்றது. இந்தப் பலவீனங்களை அன்னியர் தங்கள் சுயநலத்திற்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தினார்கள்

என்பது தான் உண்மை. நமது ஐக்கிய சக்தியைப் பிளவுபடுத்திக் கொண்டிருக்கும் உயர்வு தாழ்வுகளையும் முரண்பாடுகளையும் அறவே ஒழிக்க வேண்டும். இந்து ஆலயங்கள் இந்து சமுதாயத்தின் நடுநாடியாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றன. இதன் கற்பக்கிரகத்திலிருந்து ஒழுகி வரும் பிராணசக்தி சமுதாயத்தின் நாடித்துடிப்பைச் சீராக்குகின்றது. சேஷத்திரச்சைதன்னியம் இருந்திருக்காது விட்டால் இந்து மதம் வரண்ட பாலைவனம் போன்று சூனிய நிலையை அடைந்திருக்கும்.

வர்ண பேதங்களும், முரண்பாடுகளும் சம்பிரதாய பேதங்களுடைய இந்துக்களெல்லாம் ஆலயத்தின் ஏக சைதன்ய சக்தியில் ஐக்கியப்படுகின்றனர். வெவ்வேறு திசையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்துக்களுடைய நாடி நரம்புகளை ஒன்றிணைத்துச் சமுதாயத்தின் இரத்தாசயங்களை ஆலயங்கள் சுத்திகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இத்தகைய மகாமகிமை பொருந்திய ஆலய கர்மங்களும், நிர்வாக முறைகளும் எவ்வளவு தூரம் இலட்சிய சுத்தியோடும், ஆத்மார்த்தத்தோடும் நடைபெறுகின்றதென்பது இன்று ஒரு விமரிசன விஷயமாயிருக்கின்றது. ஆலயங்களின் பிராண நாடியைப் பாதிக்கக்கூடிய இவ் விஷயத்தில் கண்மூடி மௌனிகளாயிருப்பதும், அல்லது தெளிவும் சக்தியுமில்லாத அபிப்பிராயங்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பதும் எதிர்காலத் தலைமுறைகள் அவிசுவாசிகளாக மாறுவதற்குக் காரணமாயிருக்கின்றது. ஆலயமென்ற நடுநாடியின் இருமருங்கிலும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இடகலை பிங்கலை போன்ற பெரும் சுவாசக் கலைகளாகிய ஆலய குருமார்களும் தர்மகர்த்தாக்களும் தான் ஆலயச் சுடரொளியைத் தூண்டிவிடும் தூண்டுகோல்கள்.

இவர்கள் போதிய இலட்சிய சுத்தியோடும் ஆத்மார்த்தத்தோடும் ஈஸ்வரார்ப்பண புத்தியோடும் ஆலய கைங்கரியங்களை நிர்வகிக்கத் தவறும் பட்சத்தில் சேஷத்திரங்கள் விரைவில் இரவுச் சந்தைகளாக மாறிவிடும். இதில் பரவலாகக் காணப்படும் சீர்கேடுகளைத் தகுந்த முறையில் திருத்தியமைப்பதற்கு ஆலய பக்தர்கள் சிரத்தையெடுக்க வேண்டும். தவறினால் வளர்ந்து வரும் நமது பசுமை நிறைந்த இளம் உள்ளங்களில் மதத்தைப் பற்றிய தப்பிப்பிராயங்கள் ஏற்பட்டு சூனியவாதிகளாக மாறிவிடுவர். பக்தர்களுடைய பக்தி விசுவாசங்களைத்

தவறான வழியில் சுரண்டியெடுத்து ஆலயங்களை வளர்க்கப் பார்ப்பது ஆலயங்களுக்கும் மதத்துக்கும் பெருங் களங்கத்தை ஏற்படுத்துவதாய் இருக்கும். இந்து மதத்தை எதிர்நோக்கியிருக்கும் இன்னொரு அபாயமும் இருக்கின்றது.

பெரும்பாலான இந்துக்கள் கிராமப்புறங்களில் தான் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் அஞ்ஞானத்தாலும் வறுமையாலும் மத ரீதியான ஐக்கியத்தையிழந்து கூறு கூறாகப் பிரிந்து கொண்டிருக்கின்றனர். உதிர்ந்து விழும் இத்துண்டுகளைக் கொத்தி திண்ணக்கூடிய கழுமுகள் ஏற்கனவே ஆங்காங்கு கூடுகட்டி வாழ்ந்து வருவதையும் அறிந்திருக்க வேண்டும். நகர மத்தியில் வசதியாக நாற்காலிகளில் மாத்திரம் உலாவிக்கொண்டிருக்கும் நமது மத தத்துவ சம்ஹிதைகளும், புகழ் பெற்ற மத இயக்கங்களும் ஆதரவற்று ஒளியிழந்து வரும் கிராம இந்துக்கள் மத்தியில் ஒரு கை விளக்கையாவது கொளுத்தி வைக்க முயற்சிப்போமானால் இருளடைந்த அவர்களுடைய வாழ்விலும் ஒரு விடிவெள்ளி உதிக்கலாமல்லவா? தனிநபர்களை மாத்திரம் மோட்சத்திற்கனுப்பி வைக்க முயற்சிக்கின்றவர்கள் சமுதாய மோட்சத்திலும் ஒரு சிறுகண்பார்வை செலுத்தினால் சமுதாயம் மோட்சத்துக்கு அருகதையுடையதாய்த் தீரும். சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் இந்துக்களுடைய எண்ணிக்கை கணிசமான அளவுக்குக் குறைந்திருக்கின்றதென்பது ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டிய விஷயம். பல தலைமுறைகளாய் எங்களை நோக்கி ஒழுகி வந்த விதேசச்சிந்தனைகளும் பழக்க வழக்கங்களும் இந்துக்களுடைய பாரம்பரியச் சிறப்புகளைச் சாரமாய்ப்பாதித்திருக்கின்றன. இன்னும் நாம் அதே ஒழுக்கில் தான் ஒழுகிக் கொண்டிருக்கின்றோம். இந்த அடிமைத்துவ நிலை எங்களுடைய சுய அறிவிலும் சிந்தனையிலும் முரண்பாடுகளையும் மயக்கத்தையும் உண்டாக்கியிருக்கின்றதுமல்லாமல் சுதந்திரமாகிய மூல வேரையும் அறுத்து விட்டிருக்கின்றது. இனியாவது சொந்தக் கால்களில் நிற்பதற்கும், சுயமாகச் சிந்திப்பதற்கும், செயலாற்றுவதற்கும் முயற்சிக்க வேண்டும். இந்து என்று சொல்வதற்கு வெட்கப்படும் சில பகுத்தறிவாளர்கள் காலம் மாறுவதை அறிவதில்லை. இந்துக்களுடையதாயிருக்கின்ற எதையும் நிந்தனைக்கண்கொண்டு பார்க்கின்ற இந்த நவீன பகுத்தறிவாளர்கள் விஞ்ஞான மண்டலத்தில் நிமிஷம் தோறும் மாறிக் கொண்டிருக்கும் மாற்றங்களை அறியாத தவறிவிடுகின்றனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஏட்டுப் பிரதிகளாயிருக்கின்ற இவர்கள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் நவீன விஞ்ஞான

கூடங்களில் இந்துமத வேதாந்த தரிசனங்களைச் சாஸ்திர ரீதியாக நிரூபித்து வருகின்றனர் என்பதை அறிய வேண்டும். இங்ஙனம் நவீன விஞ்ஞான சித்தாந்தங்களை வேதாந்த தரிசனங்களை நோக்கிப் பரிணமித்து வருகின்ற இவ்வேளையில் விஞ்ஞான அறிவில் அரிச்சுவடிப் பாடத்திலிருக்கின்ற நம்மவர்களில் பலர் மத யதார்த்தங்களில் கண்முடிகளாயிருப்பது முழு முட்டாள்தனமாகும்.

மத ஞானமில்லாத பௌதீக சாஸ்திரமும், பௌதீக சாஸ்திரமில்லாத மத ஞானமும் மனித சமுதாயத்தின் சரியான வளர்ச்சிக்கு உதவுவதாயிருப்பதில்லை. ஆகையால் எதிர்கால உலகம் ஞான விஞ்ஞான யோகத்திலிருந்து உடலெடுத்த பழையையும் புதுமையும் கலந்த ஒரு நவீன உலகமாயிருக்கும். இதன் அறிகுறியாக பௌதீக சுபீட்சம் நிறைந்த மேல்நாடுகளிலிருந்து தங்களுடைய கலாசாரங்களைப் புறக்கணித்து இந்து ஆலயக் குருமார்களை நாடி வந்து குவியும் மேல் நாட்டு இளைஞர்களைப் பார்த்தால் இத்தாற்பரியங்களை நீங்கள் ஊகித்தறியலாம். வளர்ந்து வரும் இளம் வயதினர்கள் தங்களுடைய ஜீவித மூலகங்களை நோக்கி இறங்கிச் செல்வதற்கு இவ்வளவும் போதுமானது.

இனி எங்களுடைய வேதாந்த தரிசனங்களின் சாரமென்ன? பரமாத்மா என்பது ஏகமான, நிலையான ஒரு சத்திய வஸ்து. இது சர்வ சராசரங்களினுடைய இருதய குகையில் இருக்கின்றது. உள்ளேயிருப்பது போல வெளியிலும் இருக்கின்றது. அது சரியாகின்றது. சலனமில்லாமலுமிருக்கின்றது. எக்காரணங் கொண்டும் பிளவுபடாத ஏக புலன்களுடைய பௌதீகானுபவங்களில் அது பலவாறாகத் தோற்றப்படுகிறது. இது தான் பிரபஞ்சத்தின் தோற்றநிலைப் பேறு, ஒடுக்கம் இவைகளுக்கு மூல காரணமாயிருக்கின்ற பரமாத்மா, இவ்வகையான பலவாறாகத் தோற்றப்படுகின்ற துணைபாவம் ருசிக்கும்.

சமீயாப்பாட்டுக்கும் தக்கபடி படிப்படியாக வளர்ந்து அத்வைதம் என்ற ஏகாதம் வாதத்தில் முடிகின்றது. இது தான் வேதாந்த தரிசனம் தரும் ஏகாத்வாத சித்தாந்தம். இது முழுமனித வாக்கத்தை மாத்திரமல்ல, சகல ஜீவராசிகளையும் ஒரு குடும்பமாகவே இணைத்து வாழவைப்பதற்குரிய அற்புத ஆற்றலுடையது. அமங்கலகரமானதொரு முகூர்த்தத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கும் இவ்வுலகத்தைப் பாதுகாப்பதற்குரிய சக்தி, இந்த ஏகாத்வாத சித்தாந்தத்தைத் தவிர வேறெதற்கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்த இலட்சியத்தின் கீழ் ஆத்மீகத்தலைவர்களும்

மதாசாரியர்களும், மதஸ்தாபனங்களும் எல்லாம் ஒன்று திரண்டு செயலாற்ற வேண்டும்.

இது விஷயத்தில் ஜனங்களை ஒன்று திரட்டி அறிவுடையவர்களாக்கித் தீர்க்கும் பொழுது சமுதாயத்தில் உடைந்திருக்கும் பிணைப்புக்களெல்லாம் இணைந்து சரியாகிவிடும். இந்து சமுதாயம் ஒருமுகப்பட்ட பெரும் சக்தியாகவே வடிவெடுக்கும். பிராமணர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய பிரம்ம சிந்தனையும், சத்திரியர்களுக்கிருக்க வேண்டிய வீரமும், வணிகர்களுக்கிருக்க வேண்டிய வர்த்தக விவசாயத் திறமையும், சூத்திரர்களுக்கிருக்க வேண்டிய தொண்டாற்றும் விசாலமனமும் எவ்வொருவரிடத்தில் இருக்கின்றதோ அவர்தான் உத்தமமான இந்து.

சுருங்கக் கூறின் இந்து மதத்தின் பல துறைகளிலும் நிலவி வருகின்ற பாகுபாடுகளையும், ஆலய கைங்கரியங்களையும் நிர்வாகத் துறைகளிலும் வளர்ந்து வருகின்ற சீரகேடுகளும், கிராமிய இந்துக்களுடைய பரிதாபகரமான நிலையும், மத அறிவின்மையால் இளம் வயதினர்களுக்கிடையில் தோன்றிக்கொண்டிருக்கும் தப்பிப்பிராயங்களும், சம்பூர்ணமடையாத விஞ்ஞான அறிவால் வரும் சூனியவாதம் போன்றவைக்கு முடிவுகாணும் வண்ணம் சக்தி வாய்ந்த ஒரு மார்க்கத்தைக் கண்டறிய வேண்டியிருக்கின்றது. இது தான் இன்றைய அவசரமான தேவையும் நோக்கமும். இந்து என்ற அபிமானமும் மனப்பூர்வமான இருதயமும் இருக்குமாகில் இதற்குரிய சக்தி உங்களிடமே இருக்கின்றது.

உங்களுடைய இருதய நாடிகளைப் பூர்வீக இருஷிகளின் இருதயங்களுடன் இணைக்கുക. இவர்கள் விட்டுச் சென்ற ஆத்மீகச் சுவடிகளை நன்றாகக் கற்றுணர்ந்து அதில் இரண்டறக் கலந்து விடுங்கள். உங்கள் கலை கலாசாரத்தின் முத்து மணிகளாயிருப்பவைகளைப் பேரபிமானத்துடன் தயங்காமல் ஏற்றுக் கொள்ளும் பொழுது உங்களுடைய சூக்கும சரீரத்தில் ஒரு சுதந்திரமான யதார்த்த இந்து உருவாகுவான். இந்தப் பரிபூரண சுதந்திரந்தான் ஒரு இந்துவின் பரம இலட்சியம். இதில் தான் உங்களுடைய ஐக்கியமும் திருப்தியும் சாஸ்வதமான இன்பமும் தங்கியிருக்கின்றது. இதை உணர்க, அனுபவிக்குக, வருங்கால உலகம் தனது ஆத்மாவின் குளிர்மைக்காக உங்களை நோக்கித்தான் வரப்போகின்றது. அதற்கிடையில் உங்களுடைய சொந்தக் கொதிவலிகளைத் தீர்த்து, ஒரு யதார்த்த இந்துவாகத் தலைநிமிர்ந்து நில்லுங்கள்.

சிவமயம்

வீநாயகர் வீரதமும் பெருங்கதையும்

சீவ : சண்முகவடிவேல்

விநாயகர் சட்டி விரதம் கார்த்திகை கழிந்த பின்னாளில் ஆரம்பமாகும். மார்கழி மாதச் சப்தமி நாளில் பூர்த்தி பெறும். பிள்ளையார் பெருங்கதை நோன்பு இருபத்தொரு தினங்கள் அனுட்டிக்கப்படும்.

கார்த்திகை மாசத்தில் திருவண்ணாமலையில் திருக்கார்த்திகைத் தீப நன்னாளில் தொடங்கும் விநாயகர் நோன்பு மார்கழித் திருவெம்பாவை தொடக்க நன்னாளில் அல்லது அதற்கு முன்னாளில் பின்னாளில் நிறைவாகும்.

கணபதி பெருங்கதை புண்ணிய நன்னாளில் தொடங்கிப் புண்ணிய நல்ல தினத்தில் பூரணமாகும் மகிமை வாய்ந்தது.

பல வேறு புராணங்களில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் இடம் பெற்றுள்ள விநாயகப் பெருமானுடைய திருவருளையும் மெய்யடியார்களுக்குப் பொய்யிலாது புரிந்த கருணைப் பாங்கையும் ஒன்று திரட்டிப் பாடப்பெற்றது பிள்ளையார் பெருங்கதை.

வரதபண்டிதர் பிள்ளையார் கதை செய்தார். இவர் பிள்ளையார் கதையை, அகத்திய முனிவர் கதையிலும், கந்த புராண கதையிலும் இலிங்க புராண கதையிலும் உபதேச காண்டத்திலும் தேர்ந்து எடுத்து நன்றாகத் திரட்டிப் பிள்ளையார் கதை மாண்மியத்தை இயற்றினார் என்னும் செய்தி பிள்ளையார் கதைச் சிறப்புப் பாயிரத்தில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. அவ்வுண்மை வருமாறு:

“செந்தமிழ் முனிவன் செப்பிய காதையும்
கந்த புராணக் கதையினுள் எகுவும்
இலிங்க புராணத் திருந்தநற் கதையும்
உபதேச காண்டத் துரைத்தநற் கதையும்
தேர்ந்தெடுத் தொன்றாய்த் திரட்டியைங் கரற்கு
வாய்ந்த நல்வீரத மாண்மிய முரைத்தான் -”
என்பதனால் அறியலாகும்.

பிள்ளையார் கதை நூலாசிரியர் வரதபண்டிதர் என முன்னர்க் கண்டோம், வரத பண்டிதர் பற்றிய குறிப்பு தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம் என்னும் நூலை ஆக்கியவர், கன்னாகம் மயிலணியைச் சேர்ந்த குமாரசுவாமிப் புலவர் ஆவார்.

குமாரசுவாமிப் புலவர் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திர நூலில் வரதபண்டிதர் வாழ்ந்த காலம் 1656 - 1716 என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனால் திருக்கோயில்களில் பிள்ளையார் கதைப் படிப்பு 1700 ஆம் ஆண்டின் பின்னராக ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்னும் உண்மையை ஊகித்து உணரக் கூடியதாக உள்ளது.

வரதபண்டிதர் இலக்கண இலக்கியங்களும் வைத்திய சாத்திரமும் ஏனையவும் அறிந்தவர் வரதபண்டிதர் கன்னாகத்தைச் சேர்ந்தவர். இவர் தந்தையார் காசிமாநகர அந்தணர் குலத்தைச் சார்ந்தவர். அரங்க நாதையர் என்னும் நாமம் உடையார்.

வரதபண்டிதர் வரகவித்துவம் கைவரப்பெற்றவர். இவர் பிள்ளையார் கதையோடு, சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசிப் புராணம், அமுதாசிரம், கிள்ளை விடு தூது முதலிய பிரபந்தங்களைப் பாடினார்.

உமாதேவியார் அந்தணர் குலத்தில் பிறந்து வளர்ந்து வந்தார். சிவபிரானைக் குறித்து அருந்தவம் ஆற்றினார். சிவபிரான் மாறு வேடத்தில் வந்தார். சிவபிரான் மீது இல்லாத பொல்லாத கதைகளைச் சுற்றித்து அம்பாளின் தவத்தைக் குலைத்து விடுகின்றார். அரணார் மீது அம்பிகை கொண்ட அளவிடற்கு அரிய அன்பைக் கண்டு பெருமானாரும் தமது வேடத்தைக் கலைத்து விடுகின்றார்.

நான்முகன் நாராயணன் இந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் ஒன்று கூடிப் பார்வதி அம்மை பரமேசுவரருடைய திருக்கலியாணத்தை மிகச் சிறப்பாகக் கோலாகலமாக நிகழ்த்துகின்றார்கள்.

பெண்யானை ஆண்யானையின் சேர்க்கையைக் கண்ட அம்மை அப்பர் இருவரும், பிடி, களிற்று ஆக உருமாறிக் கூடினார்கள். அவர்கள் புணர்ப்பினால் உலகம் உன்னத நிலை பெற - மண்ணுலகத்தினில் பிறவி மாசுற எண்ணிய பொருள் எலாம் எளிதில் முற்றறிக் கண்ணுதல். உடையதோர் களிற்று மாமுகப் பண்ணவன் - நம்பிக்கைக்கு நலம் செய்யும் தும்பிக்கையான் - விநாயகக் கடவுள் அவதரித்தனர். வேழ முகத்து, மூத்த பிள்ளையாகிய விநாயகப் பெருமானுடைய திருத் தோற்றத்தைத் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாருடைய தேவாரத்தாலும் அறியலாம். அது - இது : -

பிடியத னுருவுமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவீரர்
கடிகனை பத்வர வருளினன் மிகுகொடை
வடிவீனர் பயில்வல் வலமுறை யிறையே.

(முதலாம் திருமுறை)

மதகரியுர்த்தோன் மதகரியாக
மதர்வியுழமைபிடி வடிவமதாக்கீ
கூடிய கலவியில் ... ஐங்கரத்து அண்ணல் வந்து அவதரித்தார்.

விநாயகர் பெருமான் வருகையால், குவலயம் விளங்கியது. தேவர்கள் நெறி பிறழாது வாழ்ந்தார்கள். அந்தணர்கள் சிறந்தார்கள். ஆணினம் பெருகியது. வேள்வி வேதாகமம் சைவநீதி தழைத்தது. அறம் பல பெருகியது. மறம் பல சுருங்கியது. அரசர்களால் செகதலம் விளங்கியது.

விநாயகப் பெருமானுடைய திருத்தோற்றத்தை என்னென்பது யானைமுகம், தும்பிக்கை, ஐந்து கரம், திருவடித் தாமரை இரண்டு, பவளம் போன்ற திருமேனி, கிம்புரி ஆபரணம் அணிந்த தந்தங்கள் இரண்டு, கோடி சூரியப் பிரகாசம், பேழை போன்ற பெரிய வயிறு, நெற்றியில் கண் மாப்பில் முப்புரி நூல், கற்றைச் சடை, நீண்ட பொன் முடி, சளகு போன்று காதுகள். அதிசயத்தையும் ஆவலையும் தரும் திரு உருவம் கருணை புரியும் கணபதிக் கடவுளுடையது.

அம்மை அப்பர் கூத்த மைந்தரைப் பார்த்து மனம் மிக மகிழ்ந்தார்கள். உமாதேவியார் மைந்தரைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு திருவாய் மலர்ந்து அருளினார்!

“ மூத்த குமரார”! பிரம விட்டுணுக்கள். விண் ணுலகத் த வர் கள் மண்ணுலகத்தவர்கள் யாவராயினும் வந்து உன்னை வணங்குவோர்களுக்கு வேண்டும் வரத்தை விரைந்து ஈடுவாய்! சகல சீவராசிகளும் நன்னெறியைக் கடைப்பிடிக்கவும் புன்னெறியை விலக்கவும் அருள் புரிவாய். நானாவித கனிவர்க்கங்களை நன்கு சுவைப்பாய்.

என்று உரைத்த உமாதேவியார் ஏரணி ஆலின் கீழ் இனிது இரு என்று புதலந் தன்னில் புதல்வனை இருந்தினர்.

சித்தி செய்வதனால் சித்தி விநாயகன் என்று இமையவரும் ஏனையவர்களும் விநாயக மூர்த்தியைத் துதிப்பார்கள்: எவராக இருந்தாலும்,

புரவலர்க் காணப் புறப்படும் போதும்
வித்தியா ரம்பம் விரும்பீடும் போதும்
உத்தியோ கங்கள் உரைத்தீடும் போதும்.

ஆனைமுகத்து வள்ளலை அருச்சனை செய்தால் தீங்கு வராது. எடுத்த காரியம் எல்லாம் வெற்றி தரும். சந்ததி தழைக்கும். சம்பத்து உண்டாகும். புந்தியில் நினைந்த பொருள் கைகூடும்.

வெற்றி விநாயகப் பெருமாளை அர்ச்சிப்பதற்கு உரிய நாமங்கள் இவை :

உமாசுதன், கணாதிபன், உயர்கரி முகத்தோன், குமாரசுவன், பாசாங்குசகரன், ஏகதந்தன், ஈசர புத்திரன், ஆகுவாகனன், அருந்தரு விநாயகன், சர்வ காரியமுந் தந்தருள் புரிவோன், ஏரம்ப மூர்த்தி என்பனவாகும்.

விநாயகக் கடவுள் விரும்பும் நிவேதனப் பொருள் சில இவை: அப்பம், மோதகம், அவல், எள்ளுருண்டை, முப்பழம், சீனி, தேன், சர்க்கரை, பால், நெய் முதலாயின.

பூசனைக்குரிய பத்திர புட்பம் சில இவை:-

செருந்தி சண்பகம், செங்கமுநீர், குருந்து மல்லிகை, கோங்கு, பிச்சி, பச்சிலை நொச்சி, படர்கொடி அறுகு முதலாயின.

விநாயகப் பெருமான், கயமுகாசுரனை அழித்து இந்திராதிபர்தம் இடர் களைந்தார்.

திருமாலினுக்கு அம்பாள் இட்ட சாபத்தை நீக்கி அருளினார்.

தாயார் தமது நோன்பினை நோற்கப் பரதேசம் சென்ற முருகப் பெருமாளை அருகாக வரச் செய்தார்.

வச்சிரமாலி என்ற மன்னவன் காயத்தெழுந்த தீராத கரும்பிணியைத் தீர்த்தருளினார்.

விக்கிரமாதித்த மன்னவனுடைய காதல் மடவரல் இலக்கண சுந்தரி என்பாள். விநாயக விரதத்தை அனுட்டிக்க ஆரம்பித்து இடையில் நோன்பைக் கைவிட்டாள். அதனால் ஏற்பட்ட பாவத்தால் பலராலும் இகழப்பட்டாள். கணவனால் கைவிடப்பட்டாள். இலக்கண சுந்தரி பின்னர் ஓளவைப் பாட்டியின் ஆதரவோடு விநாயக நோன்பை நோற்றதனால் பழமை போல எல்லா நலன்களும் அடையப் பெற்றாள்.

இவையும் இவை போல்வனமான மேலும் பல மேன்மைகளும், சிறப்புக்களும் விநாயக விரதத்துக்குரிமை மேலான மகிமைகளாகும்.

விண்ணவர்களாயினும் சரி மண்ணவர்களாயினும் சரி விரும்பி நோற்பன ஆவணி சதுர்த்தி, விநாயக சட்டி முதலான பிள்ளையார் அருள் தரும் விரதங்கள். விநாயகர் விரதத்தை விதிப்படி நோற்பவர்,

எண்ணிய கருமம் யாவையும் முடிப்பர்
 திண்ணிய செருவில் செயமிகப் பெறுவர்
 அரவிவன் தனைமுன் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 புரமொடு மூன்றும் பொடிபட வெரித்தான்
 உருத்திர னிவனை யுபாசனை பண்ணி
 விருத்திரா சுபனை வென்றுகொண் றிட்டான்
 அகலிவை இவன்தாள் அர்ச்சனைப் பண்ணிப்
 பகர்தங் கணவனைப் பரிவுட னடைந்தாள்
 தண்ணார்மதி முகர் தாந்தய மந்தி
 அன்னா ளிவனை அர்ச்சனை பண்ணி
 நண்ணார் பரவும் நளனை அடைந்தாள்
 ஜங்கரக் கடவுளை அர்ச்சனை பண்ணி
 தசரதன் மைந்தன் சீதையை அடைந்தான்
 பகிரதன் என்னும் பார்த்தீபன் இவனை
 மகிதலந் தன்னில் மலர்கோ டர்ச்சித்து
 வரந்தி தன்னை வையகத் தழைத்தான்
 அட்ட தேவதைகரு மர்ச்சித் தவனை
 அட்ட போகத்துடன் அமிர்தமும் பெற்றார்.

இவ்வாறாக விநாயக நோன்பு நோற்றுப் பெற்ற சித்திகள் பேசி முடியாது.

பிள்ளையார் நோன்பின் பேற்றில் சில இவை:-

பொன் மிகும், கல்வி மிகும், புத்திரப் பேறு சித்திக்கும். எல்லாப் பிறப்புக்களிலும் பெருஞ்செல்வம் பெறுவர். சிறப்பில் சிறந்து வாழ்வார்.

விநாயகப் பெருமானுடைய விரதத்தை விருப்புடன் நோற்க வேண்டும். வரம் பெற்று இன்புற்று வாழ்வோமாக.

கார்த்திகை மீ

1ம் திகதி	அமாவாசை	விரதம்.
5ம் திகதி	சதுர்த்தி	விரதம்
7ம் திகதி	கந்தஷஷ்டி	முடிவு
9ம் திகதி	அட்டமி	நவமி
13ம் திகதி	திருக்கார்த்திகை	விரதம்
15ம் திகதி	பூரணை	விரதம்
16ம் திகதி	திருக்கார்த்திகை	விநாயகர் விரதம்
17ம் திகதி	சர்வாலய தீபம்	
24ம் திகதி	அட்டமி	நவமி
27ம் திகதி	ஏகாதசி	விரதம்
29ம் திகதி	பிரதோஷ	விரதம்

யானைக்குட்டிச் சுவாமிகள்

MOHAN TEXTILES & JEWELLERS (GMBH)

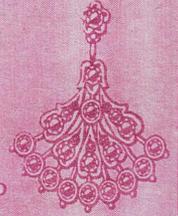

மாபெரும் சேமிப்புத் திட்டம்
நுகைச் சீட்டு

ஜனவரி 2006 முதல் எமது ஸ்தாபனத்தில்
ஆரம்பிக்கப்படவுள்ளது

- ❖ 12 மாதங்கள் 100CHF செலுத்த வேண்டும்.
- ❖ மாதாந்தம் அதிஸ்டம் யார்க்கப்படும்.
- ❖ அதிஸ்டசாலிகள் தொடர்ந்து பணம் கட்டத் தேவையில்லை.
- ❖ சீட்டிலிருந்து விலகிக் கொள்ளலாம்.
- ❖ ஏனையோருக்கு 12வது மாதம் பெறுமதியான நுகை வழங்கப்படும்

சீட்டில் சேர்பவர்களுக்கு 50CHF பெறுமதியான
காசோலை அன்பளிப்பாக வழங்கப்படும்.
இதற்கு எமது கடையில் பெறுமதியான பொருட்கள்
வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

மோகன் டெக்ஸ்டைல்ஸ் - ஜீவல்ஸ் (GMBH)

ELISABETHENANLAGE - 25, 4051 BASEL, SWISS.

TEL : 0041 - 612714109 HAND PHONE : 0041 797004111

Fax : 0041-612714117 WWW.MOHANTEXTILES.CH

MOHANMTJ@HOTMAIL.COM

பசுவதையை நிறுத்துவோம்
பசுவைக் காப்போம்.

ஒரு பசு 1000 பேருக்கு பால் கொடுக்கும்
ஒரு பசுவைக் கொன்றால் 25 பேர் சாப்பிடுவர்

இச்சஞ்சிகை ஏழாலை ஆத்மஜோதி தியான மணிமண்டப சபை திரு. நா. முருகையா அவர்களால்
இல:351 மணிக்கூண்டி வீதி யாழ்ப்பாணம்; ஐய்ராப் பிறிள்தேஸ் ஸ்தாபனத்தில் அச்சிடக் வெளியிடப்பெற்றது.